

ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРИ ВИВЧЕННІ ЕКСПЕРТНОГО КОНСАЛТИНГУ

О. О. Горячова,

доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи, к.т.н., доцент

В. Л. Шимановська,

заступник директора Інституту заочно-дистанційного навчання Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», Україна, м. Полтава

Актуальність і необхідність дослідження проблем запровадження компетентнісного підходу в системі вищої освіти обумовлена постійно зростаючими вимогами ринку праці, стрімкими технологічними змінами, глобалізацією, у тому числі зростанням академічної і трудової мобільності.

В нормативних документах та стандартах вищої освіти наголошується необхідність випереджаючого розвитку вищої освіти з метою підготовки кваліфікованих фахівців конкурентоздатних на ринку праці, таких, що вільно володіють своєю професією і орієнтованих в суміжних областях діяльності, готових до постійного професійного зростання, соціальної і професійної мобільності. Реалізація цієї мети припускає, перш за все, підвищення якості освіти. Вирішення цієї проблеми багатопланове, оскільки якість освіти визначається сукупністю показників, що характеризують різні аспекти навчальної діяльності: зміст освіти, технології навчання, матеріально-технічне забезпечення, кадровий потенціал тощо в тому числі і через підвищення якості викладання. Очевидно, що за таких умов вкрай нагальною стає необхідність актуалізації навчальних планів та навчальних дисциплін.

Однією з найбільш важливих соціальних і економічних проблем є забезпечення населення товарами високої якості. Навчальна дисципліна «Експертний консалтинг» розроблена для студентів спеціальності 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» ступеня магістра. Метою навчальної дисципліни є формування у студентів знань щодо змісту та технологій експертного консалтингу та розвиток практичних навичок в сфері експертного консультування. Експертне консультування як особливий напрям професійної діяльності являє собою допомогу з боку фахівців у відповідній галузі та призначене для вирішенню актуальних практичних проблем якості харчових продуктів.

Опанувавши навчальну дисципліну студент повинен знати сутність, відмінні особливості, форми та методи експертного консалтингу, види консультаційних послуг, основні етапи експертного консультування, методи та прийоми експертного консалтингу для харчових продуктів та непродовольчих товарів, вміти визначати необхідність експертного консультування, самостійно

визначати об'єкти консультування щодо якості харчових продуктів та непродовольчих товарів, застосовувати різні методи та прийоми в практиці експертного консультування.

Предметом навчальної дисципліни «Експертний консалтинг» є сукупність знань про нормативно-правові основи експертного консультування, підготовка та здійснення експертного консультування з питань якості продукції.

Компетентність експерта визначається як ступінь володіння теорією та методиками експертизи певного виду, здатність (суб'єктивна можливість) обізнаної особи вирішувати поставлені питання, які стосуються предмета експертизи. Компетентність експерта визначається його освітою, спеціальною підготовкою, досвідом у вирішенні аналогічних завдань, індивідуальною здатністю до евристичного мислення. У державних експертних установах компетентність експерта перевіряється і засвідчується експертно-кваліфікаційними комісіями.

Компетенція ж експерта визначається як масив спеціальних знань з області теорії експертизи (роду, виду, підвиду) і методик, що забезпечує вирішення всіх можливих питань, які стосуються даної експертизи. Компетенція експерта – це межа (ліміт), до якого прагне кожен експерт. Обсягом знань, що визначають компетенцію, повинен володіти кожен експерт.

Компетенції, що формуються під час вивчення навчальної дисципліни «Експертний консалтинг»:

Загальні компетентності:

- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;
- знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;
- здатність проведення досліджень на відповідному рівні;
- вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми; здатність працювати в команді;
- здатність працювати автономно.

Спеціальні предметні компетентності:

- визначати етапи, основи і методи експертного консультування, проводити їхній аналіз та ідентифікацію;
- оволодіти правовими аспектами проведення експертного консультування з питань якості товарів;
- організовувати проведення експертного консультування та документально оформляти його результати;
- здійснювати експертне консультування з питань якості товарів закордонного та вітчизняного виробництва.

Таким чином, фахова компетенція здобувача вищої освіти при вивченні навчальної дисципліни «Експертний консалтинг» не обмежено лише рамками його спеціальних знань.

Список використаних інформаційних джерел

1. Бургун І. Передумови та історія становлення компетентнісного підходу [Електронний ресурс] / І. Бургун // Вересень. – № 1-2 (50-51). – 2010. – С. 8-16. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Veresen/2010_1-2/02.pdf.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПІДПРИЄМЦІВ ЗАСОБАМИ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ

О. О. Дорошенко,

викладач

Полтавський кооперативний коледж, Україна, м. Полтава

За останні роки система вищої освіти України зазнала значних трансформацій, що були спричинені інтенсивним розвитком інформаційного суспільства і стрімкими змінами соціально-економічної ситуації у країні та світі. Упровадження інноваційних технологій у навчальний процес вищої школи все більше привертає увагу науковців до проблеми фахової підготовки майбутніх фахівців, що є однією з передумов інтеграції України в європейське співтовариство. Процес реформування вищої освіти включає комплекс нововведень, необхідних для оновлення змісту навчання, спрямованого на розвиток ключових компетентностей майбутніх фахівців, оволодіння якими матиме вирішальне значення при розв'язанні можливих проблем у ситуаціях подальшої професійної діяльності, соціального та повсякденного життя [3].

Для того щоб зрозуміти на скільки важливий процес формування професійних компетентностей, необхідно розкрити сутність поняття «компетентність».

Аналіз визначень поняття «компетентність» свідчить, що практично кожне з них включає такі основні характеристики: знання, досвід в певному виді діяльності. Тому компетентність формується, розвивається і проявляється в процесі діяльності. Компетентність – це уміння здійснювати певну діяльність. Поширення поняття компетентність в науці пов'язане з професійною діяльністю, що підтверджується думками вчених-педагогів, практиків управлінців і досвідом європейських країн, а саме: «компетентнісний підхід почав вивчатися і застосовуватися за вимогою роботодавців, яких не задовольняє ступінь практичної підготовленості випускників системи освіти – їх невміння взаємодіяти з людьми, створювати і працювати в команді, знаходити необхідну інформацію та використовувати її при вирішенні завдань виробництва» [1].

З вище наведеного ми розуміємо, що для реалізації надзвичайно складного процесу формування професійних компетентностей необхідно обов'язково дотримуватися педагогічних умов.